

הַכְשָׁרַת מַעֲשֵׂיֹת הָאֱמוּנָה

מַעֲשֵׂה ב':

חַיִּים שֶׁל אֱמוּנָה

וְהִנֵּה אַחַר הַחֲתָנָה [שֶׁל מוֹרְנוּ הַבַּעַשׂ"ט עִם זִוְגָתוֹ מֵרַת חֲנָה מְקִיטוֹב בְּהִיּוֹתוֹ עֲדִין נִסְתָּר] רָצָה מוֹרְנוּ הָרַב גְּרָשׁוֹן לְלַמֵּד עִמוֹ, אוֹלֵי יִקְבֹּל אִיזָה דְבַר תּוֹרָה.

אָבֵל הוּא הַסְתִּיר הַדְּבַר כְּאִשֶּׁר אֵינוֹ יָכוֹל לְקַבֵּל מֵאוֹמָה.

וַיֹּאמֶר הָרַב לְאַחֹתוֹ: הִנֵּה בְּאַמַּת הוּא לִי חֶרְפָּה גְדוֹלָה מְאִישָׁךְ! וְאִם תִּרְצִי לְהַתְגַּרֵּשׁ מִמֶּנּוּ - הֲרִי טוֹב, וּבְאִם לֹא - אֲנִי אֶקְנֶה לָּךְ סוּס וְתִסְעֵי עִמוֹ לְגוֹר בְּאִשֶּׁר תְּגוּרִי, כִּי לֹא אוֹכֵל שְׂאֵת עֲלֶיךָ חֶרְפָּה.

וַתִּסְפְּיִם לְדְבַר זֶה, וַיִּלְכוּ בְּאִשֶּׁר יִתְהַלְכוּ.

וַיִּקְבַּע לָהּ מְקוֹם לְגוֹר שָׁם, וְהוּא הֵלֵךְ לְהַתְּבוֹדֵד בֵּין הַהָרִים גְּדוֹלִים הַנִּקְרָא גִיבִירָג [הֵם הָרֵי הַקְּרָפְאִטִּים הַגְּבוּהִים בְּאֶזְרוֹר הַצֵּי־עַכְלָאוּ-בִיכָאז בְּרוּמְנִיא].

וְזֶה הָיָה פְּרִנְסָתָהּ: כִּי שָׁנִים אוֹ שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁבוֹעַ הֵיטָה בָּאָה אֵלָיו עַל הַסוּס עִם עֲגָלָה, וְהָיָה חוֹפֵר טִיט, וְהָיָה הוֹלִיכָה לְעִיר. וּמָזָה הָיָה לָהּ פְּרִנְסָתָהּ.

וְהַבַּעַל שָׁם טוֹב הָיָה מְתַעֲנֶנָּה תָּמִיד בְּהַפְּסָקוֹת גְּדוֹלוֹת. וְכַאֲשֶׁר רָצָה לְאָכֵל הָיָה חוֹפֵר גּוּמָא בְּאַרְץ וְנוֹתֵן לָשׁם קֶמַח וְמִים וְהָיָה נֹאֲפָה מֵחֵם הַחֲמָה, זֶה הָיָה כֹּל מֵאֲכָלוֹ אַחַר תַּעֲנִיתוֹ. וְכֹל יָמָיו הָיָה בְּהַתְּבוֹדָדוֹת:

[ספר שבחי הבעש"ט מעשה ו']

